

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/25/2016
Identifikačné číslo spisu:	4213010538
Dátum vydania rozhodnutia:	03.08.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:4213010538.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Aleny Šiškovéj a JUDr. Pavla Farkaša na neverejnom zasadnutí 03. augusta 2016 v Bratislave, v trestnej veci obvinenej O. O. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h/ Trestného zákona, o dovolaní obvinenej O. O., proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 21. októbra 2015, sp. zn. 2To 58/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvinenej O. O. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Komárno z 21. mája 2015, sp. zn. 3T 119/2013, bola obvinená uznaná vinnou z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že :

dňa 30. augusta 2013 v čase okolo 14.45 hod v Komárne po Rákocziho ulici vo vonkajšom jazdnom pruhu v smere od mostu cez rieku Váh viedla osobné motorové vozidlo značky Škoda Felícia, EČ: A., pričom v dôsledku toho, že riadne nesledovala situáciu v cestnej premávke, neskoro spozorovala cez riadne vyznačený prechod (správne má byť uvedené „priechod“) pre chodcov z ľavej strany od obchodného domu Ister, na korčuliach prechádzajúcu chodkyňu P. A., nar. XX. Q. XXXX, do ktorej narazila, táto v dôsledku pádu na čelné sklo a následne na vozovku utrpela zlomeniu oboch kostí predkolenia s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 6 týždňov.

Za to bola obvinená podľa § 157 ods. 2 s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Trestného zákona odsúdená na trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona súd výkon trestu podmienenečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona obvinenej určil skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky. Ďalším výrokom rozsudku súd podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložil obvinenej trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 1 (jeden) rok.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podala odvolanie obvinená. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd uznesením z 21. októbra 2015, sp. zn. 2To 58/2015, odvolanie obvinenej podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Proti tomuto uzneseniu podala obvinená dovolanie z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. i/, písm. g/ Trestného poriadku, a teda z dôvodu, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a ďalej, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Obvinená v podanom dovolaní uviedla, že na dopravnej nehode sa síce podieľala, avšak nehodu spoluzavinila aj poškodená P. A.. V priebehu dokazovania bol znalcom z odboru cestná doprava Ing. E. B. vyhotovený znalecký posudok č. 58/2014, v ktorom znalec vypracoval kompletnú analýzu nehodového deja, vyhodnotil techniku jazdy obvinenej a chodkyne na kolieskových korčuliach. Podľa názoru obvinenej sa súd prvého stupňa s týmto dôkazom dostatočne nevysporiadal. Konštatovanie, že zákon vyslovene neupravuje rýchlosť, akou má chodec cez priechod prejsť a opustiť ho, nepovažuje za argument svedčiaci proti záverom znaleckého posudku, z ktorého jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že na dopravnej nehode sa podieľala a teda nehodu spoluzavinila aj poškodená. Poškodená tým, že prechádzala cez priechod medzi prechádzajúce vozidlá, pričom sa aktívne venovala počúvaniu svojho audio zariadenia cez sluchátka, ktoré mala nasadené na ušiach a to rýchlosťou vyššou, ako je obvyklé pre chodca, ohrozila bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky. Porušenie tejto povinnosti súd prvého stupňa nebral do úvahy napriek tomu, že v priebehu hlavného pojednávania túto skutočnosť súdu niekoľkokrát zdôraznila. Podľa obvinenej tak poškodená svojim konaním porušila aj ust. § 53 bod 4 zákona č. 8/2009 Z. z. Súd prvého stupňa sa tak nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, keď nebral do úvahy závery znaleckého posudku ohľadne techniky a spôsobu jazdy poškodenej, ktorá jazdila po prechode pre chodcov. Súd prvého stupňa tiež nezohľadnil stanovisko obvinenej a svedka E. O., ktorý na hlavnom pojednávaní potvrdil, že poškodená pri prechode pre chodcov narazila do ľavého blatníka osobného motorového vozidla a teda nie spôsobom, ako je to uvedené vo výroku napadnutého rozsudku. Obvinená ďalej dôvodila tým, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, pričom vytýkané pochybenia neboli napravené ani v konaní o opravnom prostriedku. Podľa názoru obvinenej, je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, keďže konajúce súdy zistili, že nebola správna ani technika a spôsob chodkyne cez prechod, keď táto účastníčka cestnej premávky neprispôsobila svoju rýchlosť výhľadovým podmienkam a nevenovala zvýšenú pozornosť prejazdu cez priechod.

Obvinená sa nestotožnila ani so záverom uvedeným v odôvodnení uznesenia krajského súdu, podľa ktorého spoluzavinenie poškodenej bolo zohľadnené vo výroku o treste, keď súd obžalovanej ukladal trest odňatia slobody na dolnej hranici. Súd prvého stupňa po prvýkrát rozhodoval trestným rozkazom zo dňa 12. februára 2014, ktorým obvinenej uložil trest odňatia slobody jeden rok, ktorého výkon bol podmienenečne odložený so skúšobnou dobou v trvaní dva roky. Rozsudkom Okresného súdu v Komárne bol obvinenej uložený rovnaký trest ako v trestnom rozkaze, z čoho mala za evidentné, že pri ukladaní trestu spoluzavinenie poškodenej zohľadnené nebolo. Záverom dovolania, napadnutým rozhodnutiam vytkla, že v konaní, ktoré rozhodnutiu predchádzalo, neboli akceptované dôkazy zadovážené obhajcom, a to uvedený znalecký posudok, z ktorého vyplýva, že na dopravnej nehode sa podieľala aj P. A. a tiež skutočnosť, že P. A. narazila do osobného motorového vozidla obvinenej a nie naopak. Vzhľadom na uvedené obvinená dovolaciemu súdu navrhla, aby rozsudkom :

a/ podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil, že uznesením Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 2To 58/2015, zo dňa 21. októbra 2015 došlo k porušeniu zákona v neprospech obvinenej O. O., nar. XX. Z. XXXX., a to z dôvodov uvedených v ust. § 371 ods. 1 písm. g/ a písm. i/ Trestného poriadku,

b/ podľa § 368 ods. 2 Trestného poriadku zrušil uznesenie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 2To 58/2015, zo dňa 21. októbra 2015 ako aj rozsudok Okresného súdu Nitra, sp. zn. 3T 119/2013, zo dňa 21. mája 2015,

c/ podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal Krajskému súdu v Nitre, aby vec znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvinenej sa podaním doručeným 04. marca 2016 vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Komárno (ďalej len „prokurátorka“). Vo vyjadrení zaujala názor, že rozhodnutia Okresného súdu Komárno a Krajského súdu v Nitre sú založené na úplnom a správnom zistení skutkového stavu veci. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že konaním obvinenej boli naplnené všetky znaky prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona. Rozhodnutie je založené na zákonných dôkazoch a za zákonné považovala aj právne posúdenie daného skutku. Tiež nebolo zistené, že by sa v rámci konania a následného rozhodnutia použilo nesprávne hmotnoprávne ustanovenie. Trest odňatia slobody bol uložený v súlade s § 34, § 49 a § 50 Trestného zákona a trest zákazu činnosti je uložený taktiež v súlade s § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. S poukazom na uvedené skutočnosti mala prokurátorka za zrejmé nenaplnenie obvinenou uplatnených dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Trestného poriadku a navrhla, aby dovolací súd dovolanie obvinenej podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) predovšetkým skúmal, či podané dovolanie spĺňa všetky obsahové a formálne náležitosti, či je podané oprávnenou osobou a či je prípustné. Dovoláním bolo napadnuté právoplatné uznesenie Krajského súdu v Nitre z 21. októbra 2015, sp. zn. 2To 58/2015, ako súdu odvolacieho. Proti takémuto rozhodnutiu je dovolanie prípustné podľa § 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Trestného poriadku. Dovolanie bolo taktiež podané prostredníctvom obhajcu, čím bola splnená aj podmienka jeho podania oprávnenou osobou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 Trestného poriadku. Dovolanie bolo podané včas a na zákonom určenom mieste (§ 370 Trestného poriadku), po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku) a označuje chyby konania a dôvody odvolania (§ 374 Trestného poriadku).

V dovolaní musí byť uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napádané a aké chyby sú rozhodnutiu vytýkané. V predmetnom dovolaní sa pritom konštatuje, že sa jedná o dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. g/ a písm. i/ Trestného poriadku.

V súvislosti s dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku dovolateľka namietala, že znalecký posudok Ing. B. nebol vykonaný zákonným spôsobom. Dovolateľka konkrétne neuvedla, v čom vzhláda porušenie dovolacieho dôvodu podľa písm. g/, argumentuje tým, že súdy nebrali do úvahy závery znaleckého posudku ohľadne techniky a spôsobu jazdy poškodenej, nakoľko zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že na dopravnej nehode sa podieľala a nehodu spolu zavinila aj poškodená.

Dovolací súd v tejto súvislosti uvádza, že znalec Ing. E. B. - znalec z odboru cestná doprava, bol vypočutý na hlavnom pojednávaní konanom pred súdom prvého stupňa 30. októbra 2014, pričom bol súdom riadne poučený podľa § 144 Trestného poriadku a následne na pojednávaní predniesol znalecký posudok zhodne s jeho písomným vyhotovením (č.l. 134). Následne znalec odpovedal veľmi jasne na otázky prítomného obhajcu JUDr. Róberta Schuchmanna, prokurátorky, splnomocneného zástupcu poškodených ako i samotného predsedu senátu. Po zodpovedaní otázok, strany v konaní uviedli, že viac otázok na znalca nemajú, prípadne sa k znaleckému posudku nevyjadrujú. Zákonnosť tohto dôkazu bola utvrdená aj prítomnosťou úradnej tlmočnice. Najvyšší súd len pripomína, že samotná predstava obvinenej, že tento dôkaz súd vyhodnotil odlišne od jej predstáv, nedáva zákonný dôvod na to, aby dovolací súd vyslovil, že tento dôkaz bol vykonaný nezákonne. Práve naopak, dovolací súd zdôrazňuje, že vykonanému dôkazu na hlavnom pojednávaní na súde prvého stupňa, nie je čo vytknúť.

Vzhľadom na obsah podaného dovolania dovolací súd za potrebné zdôrazniť, že podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací je viazaný zisteným skutkovým stavom veci, tak ako ho ustálili súdy nižšej inštancie, pretože podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku môže byť dovolacím dôvodom skutočnosť, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; pričom však správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci takto vymedzeného dovolacieho dôvodu je možné účinne namietat právne vady, ale nie je

možné účinne namietať vady skutkové, t.j. nie je prípustné namietať, že skutok tak, ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne. Teda je možné namietať vo vzťahu k zistenému skutku, že tento mal byť posúdený ako iný trestný čin alebo, že skutok nevykazuje znaky žiadneho trestného činu. Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných väd, ale nie je určené na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého stupňa ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať a korigovať len súd odvolací. Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Preto s poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo nesúhlas s hodnotením dôkazov nie je možné vyvodzovať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací, reagujúc na viaceré námietky uvedené v dovolaní o tom, že odvolací súd nenapravil vytýkané pochybenia vo svojom rozhodnutí, dodáva, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmvava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti dovolací súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa. Ako uvádza obhajoba v písomných dôvodoch dovolania, obvinená odvolanie založila na opakovaných dôvodoch svojej obhajoby použitej v konaní pred súdom prvého stupňa, prezentovanými hlavne v záverečnej reči obhajcu. S jej právnymi námietkami sa ale súd prvého stupňa v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde.

Dovolacie námietky obvinenej sa nedotýkali právneho posúdenia zisteného skutku, ale naopak, spochybňovali skutkové závery súdov prvého a druhého stupňa a subjektívne kritizovali hodnotenie dôkazov doteraz vo veci konajúcimi súdmi, čo však nezodpovedá dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

Z uvedeného je zrejmé, že v posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Trestného poriadku. Dovolací súd tak dovolanie O. O. na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku odmietol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je opravný prostriedok prípustný.